

עמ"ת 50040/01/14 - אביעד כהן נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 50040-01-14 כהן נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט דניאל פיש

עורר

אביעד כהן ת.ז. 301804225 ע"י ב"כ עו"ד א' חוזה -

סניגוריה ציבורית

נגד

מדינת ישראל - משטרת ישראל באמצעות שלוחת התביעות

משיבה

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט קפלן) מיום 16/1/14, לפיה קיבל בקשה לעיון חוזר באופן חלקי בלבד.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אימים ותקיפה הגורמת חבלה ממש (סעיפים 192 ו-380 לחוק העונשין). על פי האמור בכתב האישום, ביום 30/4/13 בהוסטל "בראשית" בשער מנשה תקף העורר את המתלונן שגם הוא שהה באותה עת בהוסטל. במסגרת האירוע הוא גם איים עליו ואחז סכין בידו ולכשהמדריכים במקום התערבו עוד ביקש לרדוף אחרי המתלונן עם הסכין. למען הסדר יצוין שכתב האישום המקורי תוקן בהמשך והתיאור העובדתי שונה במקצת.

3. ביום 24/7/13 קבע בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט שרעבי) שהעורר ישוחרר בתנאים של מעצר בית מלא ואזוק אלקטרוני לבית דודתו בליווי מספר מפקחים, לרבות אימו.

ביום 6/1/14 ביקש העורר עיון חוזר בתנאים המגבילים ועתר לביטול מעצר הבית המלא. בבקשה צוין שהמתלונן נמצא במרחק רב מהעורר המתגורר באזור אזור. צוין עוד שהעורר לא הפר תנאי מעצר הבית במשך חודשים, וכי חלף זמן רב מאז. במסגרת הבקשה התבקש שהעורר יעבור לחלופה בבית אימו למעצר בית לילי בלבד. צוין עוד שהעורר הודה במסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות שיוחסו לו במסגרת הסדר טיעון, והופנה לתסקיר מבחן לעניין העונש, מבלי שהורשע. המשך הדיון נקבע לחודש מרץ.

4. בדיון שהתקיים, קבע בית המשפט שאומנם ההליכים בתיק נמשכים זמן רב וכי אין סיכוי שהעורר והמתלונן יפגשו ומעצר הבית צומצם לשעות הלילה בין השעות 19:00 ל- 07:00 בכל יום והותר לעורר לצאת מן הבית במהלך היום בליווי האם, כאשר בשעות מעצר הבית אחד המפקחים חייב לשהות עמו.

5. בערר נטען שהתנאים מקשים יתר על המידה על העורר ואימו. במהלך הדיון נטען שהאם חייבת לעבוד בשעות הבוקר ושהלכה למעשה ההחלטה מותירה את העורר שוב בתנאים של מעצר בית מלא. הסנגור חזר והזכיר את הזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום.

6. המדינה טענה שאין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט. נטען שהעיון בתסקירים שנערכו מעלה כי בנסיבותיו האישיות של העורר הוא זקוק לליווי ופיקוח. הוזכר עוד שתלוי ועומד נגד העורר מאסר מותנה ושלעורר עבר פלילי.

7. עיינתי בתסקיר שנערך מיום 17/10/13, שם תואר שמדובר בעורר בן 25 שנמצא בטיפול במסגרות הרווחה מאז היותו ילד. צוינו בעיות שונות כגון: תסמונת טורט ואפילפסיה ופגיעה מוחית אורגנית אשר פוגעת בתפקודו. שירות המבחן סיכם שמדובר במצב מורכב. יחד עם זאת, שירות המבחן המליץ על מתן אפשרות לצאת לעבודה (אפשרות זאת ירדה מהפרק מסיבות שלא התבררו בהליך הערר). צוין במסגרת התסקיר מצוקת האם ובדיון גם היא ציינה בעצמה שהיא חייבת לצאת לעבודה, היות שהיא אם חד הורית.

8. למקרה זה אין פתרון מיטבי. לא שוכנעתי שבית המשפט טעה בשקלול הנתונים השונים, אך יחד עם זאת, נראה לי כי בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, יש מקום להקלה מסוימת נוספת בתנאים ואשר על כן, יותר לעורר בין השעות 09:00 - 12:00 להימצא מחוץ לביתו, אך בסביבתו הקרובה, לא רחוק יותר מ-500 מ' ממנו ללא ליווי.

שינוי זה מתבסס בעיקר על העובדה שחלפה תקופה ארוכה בה העורר נמצא בתנאים מגבילים מאוד, וכי לא הפר עד כה את התנאים, ועל כן יש מקום ליתן בו אמון נוסף. למעט השינוי האמור, הערר נדחה.

9. לאור הסכמת הצדדים כי ההחלטה תינתן בהעדר, המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ד, 30 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.